

tjenestemændene betaler 5 pct. af den pensionsgivende løn. Herudover betaler de i kassen efter det fyldte 32. år indtrådte medlemmer et på forsikringsmæssigt grundlag beregnet forhøjet bidrag. Pensionsordningen hviler på, at der til kassen normalt indbetales 15 pct. af de forsikredes pensionsgivende løn. Heraf udreder de forsikrede som nævnt 6 pct. og staten 9 pct. Herudover betaler staten fuldt ud reguleringstillæg til de pensionerede medlemmer, beregnet efter de for statens tjenestemænd gældende regler. Statens tilskud, svarende til 9 pct. af de forsikredes pensionsgivende lønningssindtægt, er for finansåret 1950—51 beregnet til 442.500 kr. Hertil kommer til udbetaling af reguleringstillæg et tilskud, stort 225.000 kr.

Til stk. 11. Der henvises til de indledende bemærkninger under afsnit IV.

Til stk. 12. Der henvises til de indledende bemærkninger under afsnit III.

Til forsorgslovens § 123.

Den foreslåede affattelse af § 123, stk. 1, nr. 3, betyder kun en formel ændring. Dels har man udtrykkelig nævnt, at der kan meddeles pålæg om, at børn over den undervisningspligtige alder skal søge en fritidsklub, dels er udtrykket dagarbejdsskole i overensstemmelse med den nu af Københavns kommune anvendte terminologi erstattet med udtrykket heldagsskole. Endelig har man ladet udtrykket børneasyl udgå, da dette udtryk nu kun sjældent anvendes i praksis.

Til forsorgslovens § 126.

I denne paragraf har man sammenfattet de bestemmelser, der nu findes i §§ 126 og 128, jfr. bemærkningerne herom under afsnit I. C.

Til stk. 1. I udvalget om forebyggende børneforsorg har man overvejet, hvorvidt det er påkrævet, at anerkendelse fortsat ligesom nu gives af socialministeren, eller om man ikke i almindelighed kunne overlade afgørelsen af disse spørgsmål til overinspektionen for børneforsorgen og nøjes med at indføre en ankeadgang til socialministeren og mulighed for socialministeren til at fratage en institution den tidligere meddelte anerkendelse. Udvalget har dog ikke ment i sin betænkning at burde stille forslag om en sådan ordning, idet det er hensigten under socialministeriet, så snart udvalgets forslag om en ny tilskudsordning er gennemført, at nedsætte et udvalg til overvejelse af de administrative problemer indenfor børneforsorgen. Af

denne grund har man ikke på nærværende tidspunkt ment at burde stille forslag om en ændring i de herom gældende regler.

Som en ny bestemmelse har man foreslået, at det i 3. pkt. fastsættes, at der forud for en institutions første anerkendelse skal indhentes en erklæring fra vedkommende børneværnsudvalg, i København magistraten. Denne bestemmelse må anses for en naturlig konsekvens af den i forslaget § 127, stk. 1, foreslåede pligt for kommunerne til at yde driftstilskud til de i kommunen beliggende institutioner, der opnår socialministerens anerkendelse. Kommunerne vil således efter loven få en udtrykkelig ret til at udtale sig om, hvorvidt det skønnes, at der er trang til oprettelsen af den pågældende institution, eller om kommunen på grund af manglende trang eller af andre grunde mener at burde fraråde oprettelsen.

Til stk. 2. Bestemmelsen, der i hovedsagen svarer til den nugældende bestemmelse i § 127, tilsigter at give en udtømmende oversigt over de forskellige former for institutioner for forebyggende børneforsorg og afgrænse dette område over for institutioner, der er anerkendt eller modtager tilskud som led i det almindelige skolevæsen.

Til stk. 3. I dette stykke fastsættes de nærmere betingelser for anerkendelse, der i hovedsagen svarer til de nugældende bestemmelser i forsorgslovens § 128 og § 129, stk. 4.

Vedrørende de enkelte betingelser for anerkendelse skal man iøvrigt bemærke følgende:

Til stk. 3 a. Bestemmelsen svarer til den nugældende lovs § 129, stk. 4.

Til stk. 3 b. Efter den nugældende lovs § 128, stk. 1, pkt. 1, er det en betingelse for godkendelse, at vedkommende institution enten drives af det sociale udvalg eller har en bestyrelse på mindst 3 medlemmer, hvoraf så vidt muligt den ene skal være læge, en anden lærer eller en i barnepleje uddannet person.

Da for store bestyrelser ofte kan medføre, at ansvaret for de enkelte bestyrelsesmedlemmer forflygtiges, har man anset det for ønskeligt at optage en bestemmelse om, at bestyrelsen normalt skal bestå af 4 medlemmer — og mindst af 3. I betragtning af arbejdets særlige karakter har man iøvrigt anset det for ønskeligt at sikre, at mindst 1 af bestyrelsens medlemmer er en kvinde.

Under hensyn til, at de anerkendte institutioner for forebyggende børneforsorg efterhånden modtager så betydelige til-